

[Søren Hansen]

over, at frygten var der. End ikke et lille forslag – bare for at tage det som eksempel – end ikke forslaget om at lade et musikundervisningsudvalg træde i kraft, har ministeren taget med. Men det var bare et lille eksempel, og der er jo en lang, lang række eksempler af samme art, altså små, enkle sager, som umiddelbart kunne sættes i gang.

Kulturministeren burde klappe i sine små hænder – altså i sine egne, rigtige hænder, ikke i dem på roligankasketten, de kan nemlig ikke rigtig høres. I sine egne hænder burde ministeren klappe i begejstring over det forslag, som statens musikråd har lagt på bordet, oven i løbet på ministerens egen opfordring. Men i stedet for jubel er ministeren nærmest i panik over et godt, fornuftigt og fremsynet forslag, som i øvrigt alle musiksagkyndige og musikinteresserede har tilsluttet sig; og det er i sig selv ganske interessant, at et helt musikliv – det rytmiske, det klassiske, det i provinsen, det i København, de, der har at gøre med uddannelserne – står bag dette forslag. Jeg tror ikke, det er set tidligere. Et sådant forslag flygter ministeren nærmest fra i panik og konstruerer noget med, at der nu skal forhandles med kommunerne og amtskommunerne om, at de får lagt nogle opgaver over, som regeringen og staten tidligere har varetaget.

Det er de samme kommuner, som kulturministerens kollega har ført en meget, meget hård politik over for, med kraftige nedskæringer af bloktilskuddene – det er ikke millioner, der her er tale om, det er milliarder – med straffeekspeditioner over for aktivitetsudvidelser på 100 pct. og 20 pct. osv. Det er de samme kommuner, som ministeren nu vil overlade dele af opgaven til; sådan har jeg i hvert tilfælde forstået det.

De forhandlinger kunne ministeren jo for det første have taget for længe siden. For det andet har regeringen jo ikke for vane at føre lange forhandlinger med kommunerne, når det drejer sig om disse ting. Julepakken – i milliardklassen som sagt – blev gennemført over en nat eller to. Bloktilskudsnedskæringerne i milliardklassen blev gennemført over en halv aften. Så det er altså ikke lange forhandlinger, kommunerne er vant til, når regeringen skal klare noget med dem. Jeg tror godt, man med lidt god vilje kunne have klarret disse forhandlinger i løbet af nogle uger og dermed have givet tid til, at vi i denne

folketingsssamling kunne have klarret opgaven.

Derfor må jeg sige, at ministerens manøvre, så vidt jeg kan vurdere det, er en dårlig undskyldning for ingenting at ville foretage sig på dette område. Havde man nemlig klarret disse forhandlinger i tide, eller havde man klarret disse forhandlinger i løbet af de par uger, der kunne være til rådighed, ville grundlaget for udsættelsen af lovrevisionen jo svinde ind til det bare ingenting.

Men for hurtigst muligt at få virkeliggjort de mange gode tanker fra statens musikråd vil socialdemokratiet og SF på tirsdag fremsætte forslaget her i folketinget. Vi håber på de radikales medvirken. Vi håber på, at de radikale vil medvirke aktivt til, at vi i løbet af denne folketingsssamling kan nå at få virkeliggjort hele eller meget væsentlige dele af dette forslag.

Nu har hr. Bernhard Baunsgaard jo brugt ikke så lidt tid også i dag på at argumentere imod tidligere regeringer, som har skåret ned, som har sparet, som ikke har været fremsynede nok på kulturområdet. Der er jo kun, som hr. Bernhard Baunsgaard også har understreget det, tale om pebernødder, når vi taler om kulturområdet, og også når vi taler om musikken. Så nu er der altså en chance for, at vi i fællesskab kan få virkeliggjort de gode tanker, der ligger her. Det er jo både et spørgsmål om at fremme trivselen og om at få væksten i gang på musiklivets område.

Hvis ikke dette lykkes, hvis altså ministeren får held til at få et flertal for sin udsættelse af musikloven, har vi en meget usikker fremtid foran os på musikområdet. Vi har set, hvordan bevillingerne er tørret ud. I 1984 måtte man skære med 5 pct., i 1985 med 10 pct., og i 1986 har jeg forstået at man må skære med noget, der ligner 20 pct. Det viser noget om, hvordan det hele tørrer ind, hvis ikke vi sørger for at få sat gang i sagen. Det håber jeg at vi i fællesskab kan gøre og erner for så store dele af området som overhovedet muligt og i denne folketingsssamling.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg er ked af, at hr. Søren Hansen hele tiden er så uopmærksom, når han sidder i salen, at han ikke opfatter, hvad der bliver sagt. Jeg skulle have argumenteret imod tidli-